У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. No. 88. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ТРАВНЯ (MAY) 1970 Ч. 88. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 15 травня 1970 р.

В АМЕРИЦІ

ВІД СУБОТИ 16-ГО ТРАВНЯ ПОЧНЕ діяти Внутрішня Рада, організація, якої домагався президент Ніксон, бо він хоче, щоб вона була його дорадником в проблемах внутрішньої політики, подібно як Рада Крайової Безпеки дораджує Президентові в усіх справах закордонної політики, головним чином в справі оборони ЗСА. Частина конґресменів бажала не допустити до організації цієї Ради, але вони дістали тільки 164 голоси проти 193-ох. До цієї Внутрішньої Ради належать: Президент, віце - президент і 9 членів президентового кабінету з усіх 12-ох. Членом її буде і секретар внутрішніх справ Волтер Дж. Гіккел.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛИЛА більшістю 361-го до 3-ох голосів збільшити на 60 відсотків податок від квитків на їзду літаками. Це компромісовий законопроєкт між двома плянами, що їх раніше схвалили були окремо обидві Палати Конґресу. Згідно з цим проєктом від 1-го липня 1970 до 1-го липня 1980-го року мали б зібрати суму16 більйонів долярів на розвиток пасажирського летунства: розбудову летовищ та поліпшень летунської комунікації. Голова Сенатської Торговельної Комісії сенатор Воррен Дж. Меґнусон називає схвалений проєкт початком нової ери в пасажирському летунстві.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ В СПРАВІ КАРБУВАННЯ монет схвалила більшістю 14-ох до 6-ох голосів плян викарбувати 150 мільйонів срібних монет в пошану покійного президента Двайта Д. Айзенгавера. Ця Комісія змінила своє становище в цій справі, бо 12-го травня 1969 року вона була схвалила, щоб карбувати доляри з портретом Айзенгавера не зі срібла. Та ця справа ще не вирішена, бо Палата Репрезентантів прийняла проєкт більшістю 267 до 65-ох голосів, згідно з яким Айзенгаверівські доляри мали б бути карбовані не зі срібла, а з того стопу, з якого карбується „кводри" і „дайми".

НЮЙОРКСЬКИЙ СТЕЙТ МАЄ НИЖЧИЙ відсоток безробітних в порівнянні з пересічним відсотком для цілої країни, хоч число тих осіб, які зголосилися як безробітні збільшилося на 54 відсотки в порівнянні зі станом із минулого року. В стейті Ню Йорк відсоток безробітних в місяці березні ц. р. становив 4 відсотки, в лютому ц. р. — 4.2 відсотка. Треба додати, що в стейті Ню Йорк в березні число затруднених становило 7.945,000 осіб. В самому місті Ню Йорк число затруднених становило 4,126,600.

ЗЯТЬ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА Дейвід Айзенгавер із своєю дружиною Джюлією цього року кінчають навчання в коледжах. Він скінчив Емгерст коледж, де закінчення шкільного року 5-го червня, а його дружина, Президентова донька Джюлія закінчила Смит коледж. Та внаслідок цього, що в цих коледжах відбуваються противоєнні демонстрації, вони обидвоє не братимуть участи у ґрадуаційних парадах і кінцевих іспитах, тільки просять шкільну владу, щоб видала їм дипломи на основі їх кінцевих у шкільному році іспитів. Дейвід Айзенгавер поїде з дружиною до Ґеттисбурґу, Па., куди приїхали з Бельгії його мати й батько, і де живе його бабуся Мемі Айзенгавер. З Дейвідом поїде і його дружина.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЯКИ ОКРУЖИЛИ були шість сіл у прикордонній смузі Ливану, кожне з них по 1.200 до 1.500 мешканців, і розшукували в них за членами терористично - партизанської арабської організації Аль-Фатах. У кожному з тих сіл було 80-90 партизанів. В сутичках з ними згинули 30 арабських партизанів. Ізраїльці спалили 39 будинків, в яких ховалися партизани, і забрали 15 полонених, між якими був також ливанський журналіст, що його партизани схопили, як він фотографував їх. Ливанські партизани твердять, що знищили сім ізраїльських танків, одного ізраїльського вояка схопили в полон та збили один гелікоптер.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗГИНУВ в минулу середу 13 травня генерал Джан А. Б. Діллард, командир технічних з'єднань у Південному В'єтнамі. 50-річний ген. Діллард — це вже другий американський генерал, що згинув впродовж останнього тижня. Разом з ним згинули ще 9 інших старшин, коли ворог збив великий гелікоптер, яким летіли понад охопленим боями тереном. Це вже шостий з черги американський генерал, який згинув в ході В'єтнамської війни.

„СОВЄТСКАЯ КУЛЬТУРА" У МОСКВІ НАДРУКУВАЛА промову Міхаіла І. Царева, актора й голови організації совєтських театральних діячів, яка має дбати за їх „ідеологічну чистоту", в якій він за іменем критикував Юрія Любімова, директора театру „Таґанка" за легковаження „ідеологічної боротьби проти імперіялістів". Комуністична верхівка толерує „Таґанку", як театр, що дозволяє собі час до часу критикувати часи й методи сталінського терору, але й пильно стежить за „ухилами" в театральному мистецтві, яке — за принципами режиму — повинно також стояти на послугах комуністичній пропаґанді.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ЗААТАКУВАЛА відомого американського публіциста й політика, Вілліяма Баклі, редактора „Нешенел Рев'ю" й синдикованого коментатора консервативного табору. Президент Ніксон призначив Вілліяма Баклі до Дорадчої Комісії для справ інформації і він мав виїхати з кількома іншими американськими делеґатами на відкриття першої американської культурної виставки на Сибірі. Совєти відклали відкриття тієї виставки на один тиждень і, мабуть, застереглись проти приїзду немилих їм американців, які раз-ураз різко і правдиво пишуть про СССР.

ВІСІМ АЗІЙСЬКИХ МІНІСТРІВ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗАПОВІЛИ свій приїзд до Джакарти на конференцію у справах війни - миру в Південній Азії, безпосередньо у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі. ЗСА, Британія, Франція і генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант за кулісами підтримували ідею такої конференції, дармащо не здійснилася їх надія, що, може, й комуністичні держави, запрошені туди, візьмуть в ній участь і таким чином погодяться на ділові розмови про заведення миру.

ДО ВАРШАВИ ПРИБУЛИ економічні фахівці з вісьмох комуністичних країн Східньої й Середньої Европи на конференцію „Комекону" — економічної організації, яку Москва покликала була до життя у відповідь на західню Европейську Економічну Спільноту (Спільний Господарський Ринок).

У ПОНЕДІЛОК ПОЧИНАЄТЬСЯ В КЛІВЛЕНДІ 27-МА ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УНСОЮЗУ

Клівленд. — В найближчий понеділок, 18-го травня, тут в готелі Статлер Гілтон почнеться і триватиме впродовж тижня 27-ма з черги Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу. П'ятичленні конвенційн Статутова і Верифікаційна Комісії вже почали там свою працю в четвер, 14-го травня. В конвенції візьме участь 431 делеґатів з усього великого обширу Америки і Канади та 26 головних урядовців і редактор „Свободи". У програмі Конвенції, крім формальностей, є звіти урядовців, дебати над звітами, пропозиції на зміни в статуті, вибір Головного Уряду та внесення і ухвали для добра організації. Конвенцію проводитиме обрана Президія в складі предсідника, двох заступників предсідника та двох секретарів. Конвенція також вибирає дві комісії, Виборчу в кількості 11 членів та Комісію Просьб з 5 членів і покликає Пресову комісію. В навечір'я Конвенції ,в неділю 17-го травня о год. 7-ій вечора у великій бенкетовій залі конвенційного готелю відбудеться концерт із виступами оперових співаків Іванки Мигаль та Андрія Добрянського і репрезентативного Українського Хору „Дніпро" під диригентурою Є. О. Садовського. Солістам акомпаніюватиме на фортепіяні піяніст Роман Стецура. Прибуток з концерту призначений на фонд недужого „союзового диригента" маестра Івана Задорожного. Під час Конвенції, в четвер, 21-го травня, о год. 3-ій по полудні відбудеться в міському Культурному Городі врочисте відкриття пам'ятника основоположникові „Свободи" і УНСоюзу о. Григорієві Грушці. Вечером того ж дня, о год. 7-ій, відбудеться Конвенційний Бенкет, на якому головним промовцем буде особистий репрезентант президента Ніксона, асистент секретаря скарбниці Юджін Т. Россідес. Згідно з передбачуваннями, Конвенція повинна б закінчитися в п'ятницю, 22-го травня. „Свобода", очевидно, кожного дня інформуватиме про перебіг і опісля про кінцевий вислід цієї Конвенції, що — як і кожна попередня — належить до найважливіших подій в житті українців в Америці і Канаді.

Америка закидає Совєтам загострення ситуації на Близькому Сході

Об'єднані Нації. — На засіданні Ради Безпеки Об'єднаних Націй, що була скликана у зв'язку з ізраїльським рейдом на території Ливану, американський амбасадор Чарльс Йост заявив, що вислання до Єгипту совєтських військовиків надзвичайно загострює ситуацію на Близькому Сході. Йост протиставив поведенню Совєтів американську політику, внаслідку якої відмовлено Ізраїлеві достав дальших джетів. Совєтський амбасадор Яков Малік заявив на те, що тут нема правильного порівняння, бо Америка помагає „агресорові", а Совєти нападеному. Чарльс Йост ствердив, що ЗСА стояли і стоять при резолюції Ради Безпеки з листопада 1967 року, але замирення не буде до того часу, поки обидві сторони не зійдуть із своїх максимальних позицій та не проявлять готовости до компромісу. Малік відповів, коли ЗСА шанують резолюцію Ради Безпеки з листопада 1967, то СССР готов продовжувати наради чотирьох великодержав на амбасадорському рівні в Ню Йорку. Совєти підтримують становище арабів, що передумовою ділових переговорів про мир є беззастережне відкликання Ізраїлем всіх військ окупованих ним арабських земель, зате ЗСА підтримують становище Ізраїлю, що звільнення окупованих земель мусить прийти з паралельним вирішенням всіх інших спірних справ. — Тим часом єгипетський торпедний човен, отриманий від Совєтів, затопив ізраїльський рибальський човен з його чотирма рибалками. Сталося це за 11 миль від берегів Синайського півострова на Середземному морі. — Сирійське військо, без попередження ливанських властей, вступило на територію Ливану. Ливанський президент Шарль Гелю скликав екстрене засідання уряду. Покищо не відомі причина і ціль того сирійського маневру.

Економічна знижка у З'єднаних Стейтах ще не скінчилася — свідчать економічні показники

Вашингтон. — Тепер опублікували основну економічну статистику за місяць квітень, із неї виходить, що економіка цієї країни ще не почала збільшуватися, але вже видко зі статистичних даних, що економіка не погіршилася в квітні ц. р. Індекс промислової продукції показує, що вона в квітні зменшилася на 0.4 відсотка, і стояла на тому рівні, який був у січні і в лютому ц. р. В березні було незначне збільшення. Квітневе зменшення спричинили страйки шоферів. Особисті прибутки збільшилися в квітні на 17.8 більйона в річному відношенні, але це не було збільшення внаслідок зросту продукції, тільки внаслідок виплачення залеглого збільшення соціяльного забезпечення. Коли б не було більших пенсій соціяльного забезпечення, то особисті прибутки американців в квітні були б зменшилися на один більйон долярів, що було б першим зменшенням від 1965 року. Голова Федеральної Резервової Ради Артур Ф. Бирнс заявив в Сенатській Банковій Комісії, що не бачить потреби дальшої контролі над кредитами. Представники Уряду не виявили якоїсь тривоги зі стану економіки в квітні ц. р., бо вони передбачали давніше, що число безробітних буде збільшуватися і воно в квітні становило 4.8 відсотка всіх робітничих сил країни (в березні — 4.4 відсотка). Секретар скарбу Дейвід М. Кеннеді заявив у промові в Стейтовому Університеті Ютаг, що економіка розвивається згідно з пляном, що немає жадних слідів того, що збільшується інфляція. Голова Ради Економічних Дорадників Президента Пол МекКрекен передбачав, що економіка має почати збільшуватися в другій чверті ц. р., це значить між квітнем і червнем.

ЗСА перестерігають Північний В'єтнам на невдачній Паризькій конференції

Париж. — В четвер 14-го травня відбулося 66-те з черги засідання Паризької конференції про В'єтнам, яка триває уже третій рік без найменшого успіху, бо до цього часу навіть ще не розпочалися ділові розмови про можливість політичної розв'язки В'єтнамської проблеми. Голова американської делеґації, Філіпп Габіб, який тількищо вернувся до Парижу з Вашинґтону, де він мав довгу розмову з президентом Р. Ніксоном, заявив комуністам, що їх „непримирливість за конференційним столом, войовничість у Ганої та масова агресія в Ляосі і Камбоджі створюють нестерпну ситуацію". Габіб пригадав заяву Ніксона, що „будемо терпеливими в змаганні до миру, будемо згідливими за конференційним столом, але коли вашою відповіддю буде постійна непоступливість в Парижі та збільшення воєнних дій у В'єтнамі, ми будемо відповідно реаґувати". Комуністичний речник назвав це „пустою погрозою" та з свого боку таврував американську „аґресію' 'у Південному В'єтнамі та Камбоджі. Однак обидві сторони погодилися, щоб наступне засідання відбулося в найближчий четвер. Тим часом на воєнному фронті минулий тиждень позначився знову дуже високими людськими втратами. Американці втратили впродовж минулого тижня 168 осіб вбитими, в тому числі 60 згинули в Камбоджі, — південні в'єтнамці втратили 863-ох вояків убитими, а комуністичні втрати обраховано на 5,898 вояків у В'єтнамі й Камбоджі. Між Південним В'єтнамом і Камбоджею складено насправді військово-політичний союз. Південно-в'єтнамські вояки залишаться у Камбоджі, щоб недопустити до повороту кол. голови держави Нородома Сіганука, який в міжчасі оперся цілком на комуністів і заявив у Пейпінґу, що „деякі" міністри його екзильного уряду вже урядують на території Камбоджі, — що альянські кола рішуче заперечують.

Гіккел закликає змінити життєві пріоритети і скромніше жити

Сан Франсіско. — Секретар внутрішніх справ Волтер Дж. Гіккел, промовляючи на зборах Американського Товариства Часописних Видавців, закликав американський нарід радикально змінити свій спосіб життя, зревідувати свої пріоритети, які мали б бути здійснені в найближчих роках, підкреслювати те, що потрібне в життю народу і відкинути все деструктивне і люксусове. Гіккел казав, що „правдивий поступ стрічає перешкоди в реклямі непотрібних товарів для дальшого росту країни, тільки потрібних для збагачення окремих одиниць". На першому місці мусимо поставити те, що потрібне для людини. „Наша земля загрожена тим, що людина занечищує повітря й воду". Гіккел домагається очищення довкілля і зберігання природних ресурсів не тільки в Америці, але і в усьому світі, щоб енерґія, праця і гроші служили зберіганню, а не нищенню життя.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ НАРАДИ УНС У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Учасники зборів делеґатів Філядельфійської Округи, які відбулися 3-го травня 1970 року. (Сидять зліва): проф. Іван Телюк — голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу стейту Коннектикат, Василь Сачко — голова О. К. в Піттсбурґу, інж. Тихон Тещук, Микола Сеник, проф. Богдан Гнатюк, Іван Одежинський — головний радний, Степан Гавриш — головний радний і обл. організатор УНС та голова Філядельфійської Округи, Йосип Лисогір — головний предсідник УНСоюзу, д-р Володимир Галан — голова Контрольної Комісії і почесний голова О. К., о. мітрат Омелян Мицик, інсп. Осип Бакай, інж. Іван Скіра, Іван Данківський, мґр Олександер Луцький. Стоять (зліва): Михайло Глова, Іван Кнігніцький, Петро Тарнавський, Константин Хільченковський, Стефан Филик, Дмитро Матковський, інж. Михайло Нич, Ірина Щерба, Семен Лупацій, Анна Гарас, — голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Аллентавні, Михайло Куриляк, Михайло Хома, Осип Хома, Михайло Дзюба, мґр Василь Колінко, Омелян Барилка, Богдан Одежинський, Андрій Кушнір і Петро Щерба.

Верховний Архиєпископ Кир Йосиф Сліпий відбуває паломництво і пастирську подорож

Рим. (УПБ.) — У світлий понеділок, дня 27-го квітня ц. р., Верховний Архиєпископ Кир Йосиф, попращавшись зі своїм найближчим оточенням та поблагословивши його, вибрався в дорогу, як паломник і пастир. На паломничій путі Верховного Архиєпископа лежатимуть дві відпустові місцевості: старий монастир Отців Венедиктинців в Монсерат біля Барсельони в Еспанії і Фатима біля Ліссабони в Портуґалії. Оба місця, це святині і улюблені відпустові цілі паломничення і прощ з усього світу. В обох почитається в особливий спосіб Пресвяту Богородицю, Заступницю всіх християн, при чому слід відмітити, що в Венедиктинському монастирі Монсерат знаходиться чудотворна ікона Матері Божої, при чому так почитання самої ікони, як і Літургія та літургічні Богослужби в монастирі надихані старинною християнською набожністю, яка не є чужою для християн Сходу. В столиці Еспанії, Верховний Архиєпископ відвідає невеличку українську громаду, виконуючи своє архипастирське служіння. Після паломничань до тих святих місць, Верховний Архиєпископ як Архипастир і Глава нашої Помісної Церкви, відвідає українські громади у Великій Британії. Це третя більша архипастирська подорож Верховного Архиєпископа в його пастирському служінні. Першу таку подорож відбув Верховний Архиєпископ в 1968 р., відвідуючи наших вірних в Канаді, ЗСА, країнах Полудневої Америки, Австралії і Нової Зеляндії. Друга подорож була присвячена відвідинам наших громад в Німеччині і відбулася в минулому, 1969 році.

Кілька днів перед виїздом (23 квітня, у Великий Четвер) Блаженніший Кард. Кир Йосиф був на авдієнції в Папи Павла VI.

Пам'ятник Т. Шевченкові в Арґентині відкриють у 110-ліття смерти Кобзаря

Буенос Айрес. — Як повідомляють з Комітету здвигнення пам'ятника Тарасові Шевченкові в арґентинській столиці, цей пам'ятник буде в найбільш урочистій обстановці відкритий весною 1971-го року, саме в 110-ліття з часу смерти геніяльного Кобзаря. Незабаром до Буенос Айресу прибуде автор нагородженого першою премією проєкту пам'ятника Т. Шевченкові Леонід Молодожанин з Канади, який уже закінчив у Вінніпеґу, в своїй мистецькій робітні, випрацювання фіґури Кобзаря та відповідних написів і барельєрів. Маестро Л. Молодожанин на місці обговорить з будівничими площі всі проблеми, що при тому виникають, вивчить район парку „Палермо" в Буенос Айресі, щоб якнайкраще вписати пам'ятник у міський пейзаж так, щоб Т. Шевченко стояв у вінку з живих дерев парку. Хоча дещо сповільнено, але продовжують до Комітету надходити грошеві пожертви, головно від громадянства з Арґентини, також із ЗСА, Канади, Англії і навіть далекої Австралії, що немов підкреслює соборність задуму та всеукраїнське вшанування Кобзаря. Закладання фундаментів під пам'ятник і оформлення площі будуть провадити українські й арґентинські інженери.

СКВУ видав протиленінський англомовний памфлет

Ню Йорк. — Світовий Конґрес Вільних Українців, СКВУ, Секретаріят якого перебуває від цього року в Ню Йорку та міститься в Канцелярії УККА на 13-ій вулиці, видав у кінці квітня великого формату памфлет на 8 сторінок, англійською мовою, під наг. „Ленін — творець російської совєтської тоталітарної держави" та з підзаголовком: „Ствердження фактів у століття народження російського диктатора". Після вступного пояснення про Леніна і викриття тез ЦК КПСС, в яких названо його гуманістом, йдуть такі розділи: „ЮНЕСКО і 100-ліття народження Леніна", „Ленін — пропаґатор крайнього терору, як інструменту управління", „Ленін — порушник людських прав". У памфлеті наведено багато цитат із різних документів, які викривають Леніна, як представника російського імперіялізму - комунізму, організатора червоного терору, гнобителя поневолених націй, ненависника Бога й віри в Бога. Текст, датований 22 квітня 1970 р., саме в день народження рятівника російської імперії у формі СССР, підписали: президент СКВУ Йосип Лисогір, Секретар СКВУ Ігнатій Білинський та президенти й секретарі Комітету Українців Канади, Центрального Комітету Українських Організацій у Европі, Центрального Представництва Українців у Арґентині, Українсько - Бразилійського Комітету, Союзу Українських Організацій Австралії, Союзу Українців Венесуели, Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Світового Конґресу Українських Студентів.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДЗНАЧИЛИ 25-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА ВЛАДИКИ УКЦ ПЛАТОНА В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — При великому здвизі духовенства й вірних Української Католицької Церкви було відзначено в неділю 22 березня 25-ліття Свячення Владики УКЦеркви Платона Корниляка, Апостольського Екзарха в Західній Німеччині. Владика-Ювілят відправив Благодарну Архиєрейську Літургію в храмі св. Андрія Первозванного. Управи Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині та КОУХР влаштували на відзначення ювілею Владики прийняття в готелі „Баєрішер Гоф". Владику Платона Корниляка висвятив Архиєпископ Іван Бучко 25 березня 1945 р. в Римі.

ВІДБУДЕТЬСЯ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ ЄВАНГЕЛЬСЬКО - БАПТИСТСЬКОЇ МОЛОДІ

Вінніпеґ. — У днях 16-18 травня 1970 року в Українській Єв.-Баптистській Церкві міста Вінніпеґу 300 Парр вулиця відбудеться з'їзд Молоді Українського Єв.-Баптистського Об'єднання Західньої Канади. На з'їзді буде багато молоді з Канади, а також з Америки. З'їзд розпочнеться спільною вечерею в суботу 16 травня о годині 7:00 вечора. В неділю Богослуження о год. 10:00 рано і дальша ділова програма з'їзду. У понеділок відбудеться спільна прогулька автобусами — оглядини міста Вінніпеґу.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50, three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Рішальна Конвенція

Уже в найближчий понеділок, 18-го травня, в Клівленді почнеться чотири роки очікувана і широко обговорювана Конвенція Українського Народного Союзу, що, як і кожна чи більшість із дотеперішніх 26 конвенцій, матиме рішальне значення не тільки для самого Союзу, але й для всієї великої української спільноти в Америці, Канаді і на інших континентах.

Конвенції УНСоюзу не є одиноким великим і репрезентативним зібранням нашої зорганізованої громади. Відбувають свої з'їзди, конвенції й конґреси також інші Союзи, відбувають їх наші крайові репрезентативні централі Український Конґресовий Комітет Америки і Комітет Українців Канади, відбувся вже і перший Світовий Конґрес Вільних Українців. Але найбільші, найбільш відповідальні та найдалійдучі рішення таки належать Конвенціям Українського Народного Союзу вже хоч би тому, що він представляє найбільшу і найтісніше зорганізовану громаду із 90,000 осіб з мультимільйоновим майном. Далі, в Українському Народному Союзі створено найбільшу синтезу ідей, інтересів і праці. Тому й перебіг, постанови і ухвали кожної Конвенції УНСоюзу завжди мали, мають і напевно матимуть рішальний вплив на розвиток усього нашого суспільно - громадського життя, що яскраво доказує і потверджує 76-літня історія цієї установи.

Це ставить величезну відповідальність перед усіми конвенційними делеґатами. Між цими делеґатами є представники всіх наших суспільних, професійних, віровизнаневих та ідеологічно - світоглядових прошарків і угруповань. Але на Конвенцію вони приїжджають з одним завданням: радити і рішати для добра організації і народу. Власне від виконання цього, даного їм їхніми Відділами і членами завдання залежить успіх Конвенції. Не інтереси поодиноких осіб, навіть Відділів чи будь - яких груп, але добро Українського Народного Союзу, як цілости, є їхнім головним мандатом. І немає причин сумніватися, що вони його не злегковажать. Повсякчасна свідомість, що Український Народний Союз є справді союзом ідей, праці та інтересів, що його добро і дальший розвиток рівнозначні з добром і розвитком усієї нашої спільноти та її вкладом у змагання українського народу — їм у цьому допомагає.

Цього від них очікує велика союзова громада, цього від них очікує нарід і цього їм від серця й душі побажати б на початку їхніх рішальних нарад.

Сенат і війна

Сенатська Комісія закордонних справ 9 голосами проти 4-ох прийняла постанову, яка забороняє користуватися бюджетовими фондами для будь - яких військових цілей в Камбоджі: не тільки для ведення наземних воєнних операцій, але й на допомогу Камбоджі у війні проти комуністів летунством чи для приділювання туди військових дорадників і інструкторів. З Білого Дому зразу же запротестовано, що відмова Президентові грошей на військові цілі під час війни — це недопускальне обмежування його прав і обов'язків, як головного командувача збройних сил.

Цей протест палко підтримав відомий коментатор Дейвід Лоренс у синдикованій статті „Ніксон мусить мати змогу вести війну". Він слушно звертає увагу на те, що одна справа — конституційний привілей Конґресу давати свою згоду на якусь війну, а інша — обов'язок Конґресу поводитися так, щоб не користав з того ворог. „Ніхто не знає, коли і з якої сторони може він напасти. Тому власне головний командувач мусить мати повну свободу в доцільному користуванні військами і їх вирядом". Втручання Конґресу у справи війська — річ завжди поважна й рисковна. „Але тепер така ситуація чимало підбадьорює комуністів", коли Конґрес хоче спутати свободу рухів головного командувача збройних сил.

Пацифістично й опозиційно супроти Ричарда Ніксона настроєні конґресмени й сенатори заперечують, що вони — ізоляціоністи. Проте, такі акти, як зголошена Майкелом Менсфілдом резолюція про відкликання частини військ з Европи і згадана резолюція про відмовлення фондів на будь - які операції в Камбоджі мають явно ізоляціоністичний характер. Вони дуже короткозорі, бо йдуть не тільки по лінії зрозумілих антивоєнних настроїв, яким піддаються й деякі патріоти, але й по лінії виразних інтересів ворога. Нічого більше не бажає собі Москва, як того, щоб ЗСА „забралися геть" з Европи, і нічого більше не бажають собі Ганой, Москва і Пейпінґ, як того, щоб Ніксонові Конґрес відмовив фондів на війну в Південній Азії.

В. Ткач

СПРАВА КАМБОДЖІ В ЕВРОПІ

Те, що частина американського суспільства, а особливо молодь, гостро зареаґувала проти рішення през. Ніксона поширити воєнні операції на територію Камбоджі — це внутшня американська справа. Проте, вільно, либонь, і европейському спостерігачеві мати в цій справі свої думки. Загальновідомо, що народ ЗСА хотів би якнайскорішого кінця затяжної війни у В'єтнамі. Це цілком зрозуміле. Але чому така гостра реакція й таке обурення з приводу Камбоджі? Чому, навпаки, обурення не викликає той факт, що північнов'єтнамські комуністи використовують територію невтрально Камбоджі (а також Ляосу) для продовження у безконечність своєї агресії проти Південного В'єтнаму?

Можна мати різні погляди про причини початків комуністичної партизанки у Південному В'єтнамі. Безперечно, комуністичний рух у цій країні був викликаний соціяльними й економічними несправедливостями і цілковитим браком реформ у цих ділянках. Але чи цей рух розрісся б до нинішніх розмірів, якби він не мав зовнішньої допомоги — з Північного В'єтнаму, з червоного Китаю і передусім з СССР, який постачає величезну частину зброї й інструкторів для втримування воєнного вогнища в Індо-Китаї?!

Москва і ввесь комуністичний світ з нею називає американську допомогу Південному В'єтнамі агресією, але ж у дійсності маємо там діло з агресією Північного В'єтнаму, червоного Китаю і СССР. Можна тільки уявити собі, який галас зчинила б Москва, якби, скажімо, ЗСА й інші західні держави дали допомогу зброєю угорським патріотам під час повстання в 1956 році! Але це вже нібито ввійшло у „звичаєве право" сучасних міжнародних відносин: СССР сприяє т. зв. визвольним війнам, себто намаганням комуністів у різних країнах впровадити там комуністичний режим. І проти цього ніхто не протестує, або що найбільше ці протести мають тільки слабенький декляративний характер. Натомість Захід не сміє (а, правду кажучи, й не виявляє охоти) прийти з допомогою, якщо ввесь народ у якійсь країні (наприклад, у Чехо - Словаччині) хоче скинути ярмо комунізму й російсько - совєтського імперіялізму.

Можна вважати, що ЗСА поступили нерозважно, коли до такої міри заанґажувалися у війні у В'єтнамі. Зробив це попередній президент Джансон. Як з цього вив'язатися? Капітуляція ударила б не тільки по престижеві ЗСА, але й по життьових інтересах багатьох країн, які належать до тієї частини світу, що ми її називаємо західньо - демократичною, а Москва „капіталістично - імперіялістичною". Бож у випадку капітуляції ЗСА у В'єтнамі під загрозою опиниться цілий ряд країн, не виключаючи й Австралії та Нової Зеляндії. Отже, през. Ніксон шукає виходу. Чи ж не треба вважати його ініціятиву знищити ворожі бази на території Камбоджі за цілком леґітимну? І чи це таки в результаті не спричиниться до приспішення реченця, в якому Північний В'єтнам погодиться розпочати справжні мирові переговори й скінчити комедію, яка вже довгий час відбувається в Парижі?

Такі міркування насуваються авторові цих рядків, коли думати про нещасливу війну у В'єтнамі. Одначе, читач дуже помилився б, якби вирішив, що так думає більшість громадян у західньо - европейських країнах. Навпаки: Европа зареаґувала неґативно, неприхильно, а то й з обуренням на рішення през. Ніксона. Той факт, що т. зв. „сердита молодь" використала цю нагоду, щоб у Берліні, Лондоні, Парижі і в ряді інших міст провести бурхливі демонстрації з бешкетами й руйнуванням майна — це не дивина: ця молодь хапається кожної нагоди, щоб мати можливість побешкетувати... Але також преса і політичні, навіть урядові кола різних західньоевропейських країн поставилися або дуже стримано до акції през. Ніксона, або навіть її більш чи менш гостро засудили.

В усіх цих осуджуючих голосах вражає один момент: Західня Европа засуджує не през. Ніксона, а цілу американську політику за те, що, заанґажувавшись у В'єтнамі, Америка має зв'язані руки на те, щоб у разі потреби оборонити Европу від можливої агресії збоку СССР. Отже, Америку засуджують, але водночас домагаються від неї дальшої допомоги для некомуністичної Европи. „Погана" Америка мусить далі дбати про тих, які її критикують і засуджують!

Інша річ, що, заанґажувавшись у В'єтнамі, ЗСА не мають свободи рухів деінде і, може, саме тому не виявляють більшої протиакції на проникання Москви до басейну Середземного моря та на щораз відвертіші намагання Кремлю накинути свою геґемонію цілій Европі. Це правильно. І про це найкраще знають у Москві, де хотіли б, щоб Америка ще довгі роки провадила безвиглядну війну у В'єтнамі. Але чи можна щось направити гострою критикою і навіть засуджуванням свого союзника, ба навіть протектора? Бож ясна річ, що без допомоги Америки, без її рішальної участи в НАТО — Европа буде здана на ласку й неласку Москви.

Якщо навіть з погляду західньоевропейських політиків і урядів ЗСА, пішовши на війну у В'єтнамі, зробили помилку, то чи не було б обов'язком їх союзників — замість критики й засуджування — подбати про те, щоб допомогти Америці вийти з тяжкої ситуації? Але вийти не шляхом капітуляції, як це від неї тепер нібито всі жадають, але шляхом сприйнятного компромісу, чого власне хоче през. Ніксон? І чи, на дальшу мету, не урветься терпець у тієї Америки, від якої всі лише вимагають, але зі свого боку їй нічого не дають?!

Справді, якщо Америка, участю в НАТО і стаціонуванням своїх дивізій в країнах Західньої Европи, допомагає цій останній в обличчі постійної загрози зі Сходу, то чи не повинні були б партнери ЗСА з НАТО подумати над тим, як вони могли б допомогти Америці у В'єтнамі? Як допомогти? Економічно, зброєю, посилкою до В'єтнаму і своїх дивізій? Це, звичайно, питання, на які можуть відповісти тільки фахівці. Але це думки, які насуваються пересічному европейцеві, коли він спостерігає кампанію критики й засуджування, що тепер провадиться проти Америки та її президента.

В. Шандор

СПОГАД ПРО КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ

Карпатський Союз згідно з своєю традицією і цього року відзначив Свято Державности Карпатської України святочними сходинами. Відбулись вони 12 квітня в Українському Інституті Америки, де Карпатський Союз є членом. Головною точкою сходин була доповідь-спогад п. Євгена Стахова, сина галицької землі, який прибув в кінці 1938 р. до Хусту, де пережив дні радости й смутку.

Прелеґент, як і багато інших, пробрався на Карпатську Україну нелеґально, щоб допомогти закріпити молоду державну федерацію. В Хусті включився до праці в Карпатській Січі. Брав також активну участь в просвітній ділянці, виступаючи по селах, головно перед виборами. Він оповів, як у селі Буштино, перед виборами до Сойму, звернулась до нього делеґація місцевих жидів із заявою, що вони раді були б мати власну урну на голосування, щоб неґативні голоси в їх місцевості не приписувано жидам. Спостереження Стахова з таких поїздок було позитивне: населення ставилось незвичайно прихильно до свого Уряду і до нових умов життя в краю.

Доповідач поділився своїми враженнями з приводу великої маніфестації в Хусті з нагоди Свята Державности й Соборности в січні 1938 р. В той час він був вражений та й сьогодні не поділяє виявлених на тій маніфестації протичеських настроїв. В Хусті зібралося тоді багато тисяч людей, які, без сумніву, представляли поважну частину волі народу. Також уважає, що кинені на цій маніфестації пронімецькі гасла були непотрібними й шкідливими. Доповідач правильно підходив до оцінки тогочасних взаємин між чехами й карпатськими українцями і не бачив причини до такого роду ворожих виявів. Це була доба, в якій не було часу й потреби розглядати та виявляти старі порахунки.

Бувши свідком останніх трагічних днів Карпатської України, прелеґент малював сумні картини змін. Він уважає, що в панівній тоді політичній концепції Німеччини та її союзників не було місця для чехо - словацької федерації, а в тім числі й для Карпатської України. Тут треба шукати причин, чому Німеччина вирішила руками Мадярщини без розголосу задушити карпато - українську державу, бо вже передбачався договір Гітлера із Сталіним. Спротив Карпатської України Мадярщині і в зв'язку з цим світовий розголос нервували німецьких можновладців і не були для них приємними. Карпатська Україна впала жертвою політики великодержав, Німеччини й Совєтського Союзу.

Після доповіді відбулась цікава дискусія. Першим забрав слово колишній прем'єр Юліян Ревай, поставивши такий запит: „7-го лютого 1939 р. відбулися в Січовій Гостинниці в Хусті таємні наради членів Проводу Карпатської Січі, галичан і карпатських українців, на яких вирішено арештувати Уряд Карпатської України і перебрати владу. Чи прелеґентові щось відоме про це?"

Пан Євген Стахів заявив, що йому особисто нічого не було відомо, бо він не належав до Проводу Січі, але такі вістки тоді кружляли в Хусті.

П. Ю. Ревая доповнив д-р В. Комаринський, кол. шеф Інформаційної Служби Уряду, який подав число кімнати, в якій ті таємні наради відбувались, і заявив, що рішено було „усунути" сімнадцять осіб, себто членів Уряду та їх найближчих співробітників. Вказав також на те, що змовники були такі необережні, що писали резолюцію - рішення через нову кальку, яку після того кинули до коша.

Пані Марія Химинець заявила, що не може погодитись з тим, що хтось із карпатських українців міг у той час допуститись такого ганебного вчинку.

В дискусії забрав слово й В. Шандор, вказавши на те, що „в Хусті варили борщ, а в Празі треба було його їсти, і то часом дуже гарячим". Це він нав'язував до киданих у Хусті певними людьми пронімецьких і протичеських гасел, з наслідками яких приходилось йому як представникові Уряду в Празі постійно зустрічатись. Виглядало так, заявив він далі, що „ми одною рукою в Хусті погрожували чехам, а другу руку простягали в Празі по гроші, яких нам було потрібно на удержання нашої держави". І ця тяжка і невдячна роля припала саме йому, як членові Державної Господарської Ради в Празі. Він далі ствердив правильність політичних висновків прелеґента.

П. Ю. Ревай, заявивши, що йому й досі невідомо, хто фактично був тайним комендантом Карпатської Січі, поставив запит: „Хто був начальником пропаґанди Карпатської Січі?" Прелеґент відповів, що, оскільки йому відомо, справа пропаґанди була в українських руках, і він не думає, що німці були за кулісами. Відпоручником Проводу Українських Націоналістів до Хусту був сл. п. Ольжич. Барановський теж приїздив до Хусту.

Дальший запит Ю. Ревая: „Чи командант жандармерії полк. Ваха видав зброю з Владної будови Карпатським Січовикам, чи вони самі забрали? І як то було із загарбанням зброї січовиками від жандармерії в Ізі?

Як виявилося в дискусії, цю справу треба ще докладно прослідити, щоб зробити правильні висновки.

П. М. Бонь забрав слово в справі поширюваних тоді в Хусті вісток, нібито німецька армія йде Хустові на поміч.

Дальші дискутанти ставили справу взаємин чехів і карпатських українців та чеської політики на Карпатській Україні між двома світовими війнами.

Після сходин була перекуска, під час якої присутні в товариській ґутірці ділились своїми поглядами. Найживіша дискусія точилась довкола справи „усунення" Уряду. Публіка висловлювала гострий осуд для змовників і просила подати їх імена. Ця справа в дискусії була поставлена загально, без подання імен.

Уважаємо, що компетентні особи слушно поставили справу арештування Уряду Карпатської України декотрими карпатськими і галицькими членами Проводу Карпатської Січі саме в той час, коли всі українці в світі старалися закріпити молоду карпатську федерацію. Справа арештування Уряду викликала живий відгомін між присутніми земляками, яким тяжко було зрозуміти, що хтось із закарпатців пішов на такий крок.

Святочними сходинами проводив новообраний голова Карпатського Союзу п. І. Кардашинець.

З листів до редакції

ЗАЯВА

Літературний Фонд ім. І. Франка в Чикаґо влаштував 19 квітня ц. р. вечір - академію для вшанування чотирьох місцевих українців, культурних працівників на нашому полі, серед них і мене. Перед цією академією я два рази просив Управу Фонду виключити мене з того числа заслужених людей. Однак, даремно. Мене таки вставлено на згаданому вечорі. Але мало цього. Разом із іншими трьома названо мене „корифеєм українського мистецтва", себто людиною, що стоїть на вершку нашого мистецтва. Місцеві радіові українські програми проголосили це.

Ця легковажна, незаслужена похвала була для мене прикрою несподіванкою і боляче вразила мене, як очевидна іронія. Дехто з моїх знайомих теж звернув на це увагу.

У цій заяві прошу ласкаво учасників академії та слухачів радіових програм прийняти до відома, що Фонд зробив усе це проти мого бажання і без моєї згоди.

Степан Риндик

Чикаґо

НА ПРИКАРПАТТІ ПЕРЕСЕЛЮЮТЬ МУРАВЛІВ

У ліси, гаї й діброви на Прикарпатті, особливо на недавні насадження, лісоводи переселюють впродовж травня багато сотень родин муравлів, з інших районів України. Виявилося, що в районах нових лісонасаджень без цих „санітарів лісу" розводиться багато різних шкідників і вже опинились під загрозою знищення всі дубкові насадження.

З НАШИХ БУДНІВ

На Конвенцію

Коли я сплатив свою першу союзову полісу „Даблю 20" і взяв другу, сказали урядники в Головній Канцелярії УНС:

— Ви тепер маєте право називати себе молодшим піонером Українського Народного Союзу!

Я ввічливо подякував за титул, — не так за „піонера", як за „молодшого"... В наші химерні часи кожний наввипередки преться молодніти, застосовуючи всякі трюки та підмінки. Дехто справді духом молодніє, дехто навіть дитиніє... Сам по собі помічаю, що з деякого часу дуже люблю розповідати про „давні, добрі часи", нібито я справді приїхав до цієї країни з о. Григорієм Грушкою.

Згадується мені моя перша Конвенція УНС, мабуть таки в Клівленді. В тих давніх часах, якщо пригадуєте, політичні еміґранти ще вибиралися на всякі з'їзди та конвенції „о власнім вікті" (на своїх харчах). Везлося, прошу я вас, печені кури, варені яйця, могили сендвічів... Дехто таскав цілий куферок того добра, нібн рекрут, що „нарокував" до війська. Безсімейного делеґата-холостяка всі щедро частували, зокрема пані-делеґатки. Кімнат у готелі тоді майже ніхто не замовляв, кожний бо мав у Клівленді свого кума, свата чи фамілянта, в котрого закватеровувався на цілий тиждень, щоб зашпарувати трохи гроша на дієтах. Дехто може й нішки манджав би на конвенцію, якби той Клівленд був, скажемо, коло Амстердаму... Змоторизованих Гриців ще тоді не було. З нових еміґрантів, мабуть, першими власниками автомобілів були інж. Мирон Лепкалюк і теперішній головний редактор „Свободи". А якщо пан доктор Осінчук їх випередив, то я в цьому місці дуже й дуже вибачаюся!

Передвиборча аґітація починалася в поїзді, ще перед Йонкерсом. Час від часу з'являвся котрийсь головний урядник або кандидат на нього, делікатно торкав у плече того чи іншого делеґата і шептав йому на вухо:

— Вас просять на малу хвильку туди . . . до другого вагона.

Але справжнє життя починалося щойно в Йонкерсі, коли до нас, нюйоркчан, прилучилася місцева ґрупа делеґатів, під командою знаного активіста, Павла Гарасимова. Окликам радости, дружнім обіймам та привітам не було кінця. Союзовий дух тріюмфував!.. В Албані вже гриміли національні співи і „розпрягали хлопці коні". Пригадую, як нині, свого сусіда, сердечного лемка, що сидів коло вікна і пробував записувати в нотатник назви залізничих станцій, щоб потім повідомляти членству, куди він проїжджав і що бачив. Та що з того; коли вже в Гадсоні не міг втримати олівця в руці і почувався дуже осоромлений з цього приводу...

Щирі-сердечні були люди, ці давні делеґати! Багато з них уже не відгукнеться під час „рол-кол-у" на 27-ій Конвенції, між ними і мій земляк з Бібрецького повіту, покійний Іван Сидор, що по дорозі до Клівленду давав мені перші лекції союзової грамоти і був сталим дверником на конвенціях. Йому і йому подібним, незабутнім моїм друзям з рядів „старої" еміґрації, хай будуть присвячені скромні рядки цього фейлетону.

Ікар

СИНОД ЄПИСКОПАТУ УКЦ

(5)

13. Молодь

Коли була мова про Апостольство Мирян, багато говорилося про молодь, а тепер ВПреосв. Митр. Кир Максим ще коротко зреферував. Схвалено одноголосно такі пропозиції:

а) Синд настоює і поручає батькам, отцям душпастирям, монашим згромадженням, церковним і громадським організаціям закладати дитячі садки, цілоденні і вечірні школи, курси українознавства, щоб дати можливість нашій молоді вивчати українську мову, культуру, мистецтво, історію і традиції свого народу.

б) Синод, зокрема, настоює і поручає батькам, отцям душпастирям, монашим згромадженням, молодечим організаціям таке виховання нашої молоді, де українська мова, історія нашої Церкви, пізнання українського обряду разом з його духовими скарбами повинні займати перше місце.

в) Синод піддержує ідею періодичних світових з'їздів молоді для кращого самопізнання та для її зактивізування і зацікавлення проблемами нашої Церкви.

14. Виконання заряджень „Еккелезіє Санкте"

Докладно цю справу зреферував ВПреосв. Митр. Кир Максим.

В дискусії забирали слово: Кир Ізидор, Кир Андрій Сапеляк, Кир Августин, Кир Володимир.

Одноголосно прийнято обидва внески, а саме:

Синод поручає створення Ради пресвітерів.

Синод поручає створення Душпаст. ради.

15. Канонізація українських святих

Реферував ВПреосв. Кир Іван Бучко, звертаючи особливу увагу на бетифікаційний процес Слуги Божого Митр. Андрея Шептицького. Процес посунувся вперед, інформаційну стадію закінчено і разом з письмами Слуги Божого передано до Свящ. Конґреґації Обрядів. Однак треба далі пильнувати цієї справи. Крім того маємо ще інших кандидатів на святих: о. Кирило Селецький, о. Ізидор Дольницький, Митр. Велямин Рутський, Підляські мученики, Єп. Микола Чарнецький, Єп. Григорій Хомишин, Єп. Павло Ґойдич, Єп. Діонисий Няраді, о. Леонід Фьодоров (студит), Сестра Софронія Ерделі, напевно багато теперішніх мучеників та ісповідників, тому нам потрібно створити при Українському Католицькому Університеті осередок постуляційних студій і, очевидно, до того треба людей і фондів.

Цей реферат доповнювали багатим матеріялом Блаж. Верх. Архиєпископ і Єп. Кир Андрій Сапеляк.

В дискусії забирали слово: Митр. Кир Максим, Єп. Кир Платон, Єп. Кир Іван Прашко.

Рішено одноголосно:

а) Створити при УКУніверситеті студійний постуляційний осередок, який студіював би проблеми, зв'язані з бетифікацією українських святих, збирав би матеріяли і допомагав би в практичнім переведенні беатифікаційних процесів.

б) Створено Трибунал для беатифікаційних процесів у складі: Блаж. Верх. Архиєпископ, ВПреосв. Архиєп. Кир Іван, Преосв. Єпископи: Кир Платон, Кир Августин і Кир Володимир.

16. Архиєратикон

Докладно про Архиєратикон зреферував Блаж. Верх. Архиєпископ. На прохання Свящ. Конґреґації для Східніх Церков працює Комісія під його проводом. Будуть деякі зміни, бо Комісія придержується нашої старої київської традиції. Можна сподіватися, що за півроку Архиєратикон повинен бути готовий.

Отці Синоду прийняли звідомлення з вдячністю.

При кінці Сесії ще дискутовано про Конституцію Української Католицької Церкви.

ВОСЬМА СЕСІЯ — 3. X. 1969 (ПОПОЛУДНЕВА)

У зв'язку з приготуванням проєкту Статуту Української Католицької Церкви, оформленої в Київсько-Галицький Патріярхат, запрошено Преп. о. д-р Мелетія Войнара ЧСВВ, щоб він пояснив деякі місця із свого реферату, який став базою наших нарад в цій справі.

Преп. о. д-р М. Войнар поступово перейшов усі точки свого еляборату, а опісля давав відповіді на питання.

17. Священича і єпископська ноша

Зреферували: Єп. Кир Платон і Єп. Кир Іван Прашко.

Одноголосно рішено, щоб ноша була однообразна і згідна зі східніми традиціями.

ДЕВ'ЯТА СЕСІЯ — 4. X. 1969

Відбулася так само в УКУніверситеті, у великій авлі, від год. 9-ої до 12.30. Присутні ті самі, як учора, за вийнятком Митр. Кир Амврозія і Єп. Кир Ізидора.

На початку ще раз порушено справу послання. У висліді вибрано Митр. Кир Максима, Єп. Кир Йосифа Мартинця і Єп. Кир Володимира, щоб вони до середи зробили основний начерк послання, а тоді можна буде це послання ще обговорити й остаточно прийняти, чевидно, „сальва редакціоне".

Також прийнято пресовий комунікат у редакції Митр. Кир Максима.

18. Св. Миро

Зреферував основно Єп. Кир Володимир, а Верх. Архиєпископ додав ще важливі доповнення.

Забирали слово в дискусії: Архиєп. Кир Гавриїл і Архиєп. Кир Іван Бучко.

Рішено одноголосно: Зберігати звичай, щоб св. Миро посвячувати у Страсний Четвер, заховуючи всі приписи в міру можливости. Коли хто бажав би отримати св. Миро від Верх. Архиєпископа, то в тім він радо піде назустріч.

(Далі буде)

На Східній Словаччині посилено словачать українських дітей

Пряшів. — „Вже кілька років проходить нечуваний в історії процес зрікання від власної національности. Прохання за проханням поступають в окружні національні комітети з вимогою змінити мову навчання з української на словацьку. В очі кидається подібність формулярів і постійно повторюваних кількох сумнівних аргументів; на зборах батьки відкидають будь-яку дискусію, від своєї вимоги вони не відступають . . ." — такі й подібні тривожні відомості подано в педагогічному додатку до журналу українською мовою „Дружно Вперед", що виходить у Пряшеві в Чехо-Словаччині, в числі з жовтня 1969 р. Подібні, або ще гірші відомості надходять тепер з різних районів Східної Словаччини. В державних школах, контрольованих всеціло комуністами, супроти українських дітей здійснюється найбільший злочин — у них відбирають право на материнську рідну мову. Шовіністично настроєні словаки доходять у цій кампанії до таких абсурдних аргументів, як пропаґування комуністичної теорії „злиття націй". Залякувані українські родини, а дехто і з вислужництва перед словацьким „старшим братом", голосують за перехід у школах на словацьку мову, себто за власне самознищення.

Японці здобули гору Еверест

Катманду, Непаль. — В четвер 14 травня два японські альпіністи, 28-річний Неомі Уемура, і 35-тирічний Теруо Матсура, осягнули шпиль найвищої у світі гори Еверест у Гімалях, високий на 29.028 стіп. Наступного дня два дальші члени тієї самої японської експедиції, що користувались непальськими гірськими провідниками, ввійшли на той шпиль. Уемура і Матсура застромили на шпилі Евересту японський і непальський державні прапори та поклали там світлину свого товариша який згинув в ході тієї експедиції. Першими переможцями тієї гори, що її здобуття тієї гори, що її здобуття є мрією всіх альпіністів, були британець сер Едмунд Гілярі з Нової Зеляндії і його непальський провідник Тензінґ Норкай, які осягнули шпиль Еверест в травні м. р.

ГОЛОВНА УПРАВА АСОЦІЯЦІЇ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

повідомляє оцим Українське Суспільство,

що в днях 30 і 31 травня 1970 р.

— відбудеться —

в НЮ ЙОРКУ, 315 Схід 10-та вулиця

1-ий З'ЇЗД АДУК

Під час З'їзду будуть виголошені доповіді:

1. Українська культура в підсовєтській дійсності — ред. В'ЯЧЕСЛАВ ДАВИДЕНКО
2. Світоглядовий клімат українців у діяспорі та обставини культурної праці — д-р БОГДАН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
3. Перспективи і завдання нашої культурної праці — д-р МИХАЙЛО КУШНІР

Крім управнених до участи в З'їзді, членів Центральних Органів АДУК, голів і делегатів Відділів АДУК, — участь у З'їзді, без права голосування, можуть брати теж і гості: члени АДУК і представники українських центральних установ, яких оцим запрошуємо.

Окремих запрошень не висилаємо.

Початок З'їзду о год. 10:30 ранку

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

— відбудуться —

в суботу, 6-го червня 1970 р.

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ при 2 East 79th Street в Ню Йорку, Н. Й.

о год. 12-ій дня

ЗА УПРАВУ ТУІА:

В. ГНАТКІВСЬКИЙ, Голова — В. МИСАК, Секретар

ХОР „ДНІПРО" В ПОШАНУ БАТЬКОВІ СОЮЗОВІ

Клівлендський хор „Дніпро" під керівництвом дир. Євгена О. Садовського

В часі 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбудеться 18-22 травня, ц. р., в Клівленді, Хор „Дніпро" окремим концертом вшанує гостей делеґатів і їхню працю для Українського Народного Союзу та української спільноти в Америці і Канаді.

Український Народний Союз, як братська організація, найкраще розуміє, оцінює, і активно допомагає нашим культурно-науковим і громадським установам, в тому і хорам. Переважаюча більшість членів хору „Дніпро" є членами УНСоюзу, тому всі з великим вдоволенням прийняли пропозицію вшанувати Український Народний Союз окремим Концертом в часі Конвенційних днів.

Хор „Дніпро" 14 квітня, ц. р., перевів Звичайні Загальні Збори, обрав нову Управу, та намітив плян праці на наступний рік. На голову переобрано працьовитого і підприємчивого ентузіяста хору д-ра Зенона М. Голубця.

Цього року хор „Дніпро" інтенсивно підготовляється до відмічення свойого 15-літнього існування, яке заплянововано відмітити окремим Ювілейним Концертом 6-го червня, ц. р. Не зважаючи на перевантаження працею, хор „Дніпро" і його оркестра знаходять час, щоб вшанувати спеціяльно приготованою програмою гостей-делеґатів та перед конвенційною працею дати їм годинку мистецької розваги.

У програму концерту входять клясичні та народні пісні українських композиторів. Крім солістів хору „Дніпро" братимуть участь у концерті відомі солісти Нюйоркської Метрополітальної Опери Іванка Миґаль та Андрій Добрянський. Оркестрою та хором дириґуватиме маестро Євген О. Садовський, а дохід з концерту призначений на лікування мистця і дириґента маестра Івана Задорожного.

Напередодні Конвенційного З'їзду у Клівленді, хор „Дніпро" щиро вітає усіх шановних делеґатів, і урядовців та бажає їм успіхів у нарадах і конструктивних для Українського Народного Союзу рішенях. А Батькові Союзові з його 75-літтям шлемо щирий привіт, поздоровлення і побажання ще багатьох ювілеїв!

До уваги кооператорам

Подаємо до відома, що секретар Екзекутиви Товариства Української Кооперації ТУК — асистент керівника Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Чикаґо, Ярослав Ганкевич, виїздить в днях від 1-го до 15-го червня до слідуючих українських кооператив: Філядельфія, Джерзі Сити, Елізабет, Нюарк, Пассейк, Йонкерс, Ню Йорк (до обох кооператив) Трентон, Честер і Балтимор. Решту кооператив він відвідає за другої тури восени.

Ціль подорожі секретаря ТУК: нав'язати безпосередній контакт Ради і Екзекутиви ТУК з кооперативами і кооперативними провідниками, запізнатися з їхніми недомаганнями на місцях та зібрати інформації про їхні потреби.

Дня 1-го червня у Філядельфії, і 2-го червня в Джерзі Сити відбудеться Конференція ТУК з участю Екзекутивного Директора Централі КЮНА пана Маріяна Ґреґорі, голови Екзекутиви ТУК інж. Дмитра Григорчука, секретаря Екзекутиви і зв'язкової з кооперативними надбудовами пані Роксоляни Гарасимів.

Ціль Конференції: устійнити співпрацю ТУК з КЮНА для унормування вплат обезпеченевих премій як також — справа рекламм в українській мові та бюджет ТУК.

Пам'ятаючи, що основним принципом кооперації є не гроші, а ширше скооперовання української спільноти для найкращого задоволення її потреб, ТУК для цієї мети розпочинає акцію живішого зв'язку з тереном.

В інтересі цієї ж ідеї ТУК звертається до всіх активних учасників українського організованого життя там, де ще не існують кооперативні об'єднання, з закликом підготовляти ґрунт для заснування кооператив.

За потрібними інформаціями просимо звертатися до ТУК на адресу:

2351 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622.

Дмитро Григорчук, голова Ради ТУК
Омелян Плешкевич, голова Екзекутиви ТУК

ВІДБУДЕТЬСЯ СВЯТО МАТЕРІ В ОСЕРЕДКУ СУМА

Ню Йорк. — Заходами Батьківського Комітету при Осередку СУМА ім. ген.- хор. Т. Чупринки в Ню Йорку відбудеться у неділю 17-го травня, о год. 5-ій по полудні традиційне Свячене та свято Матері, в Домі ОУВ-Фронту при 10-ій вулиці. У програмі, крім промов, виступить Ансамбль Бандуристок під дириґуванням П. Данилів, юначки виведуть на сцені гагілки, а учні Школи Українознавства деклямуватимуть відповідні поезії. Головою Батьківського Комітету є М. Кукурудза.

Великий успіх нового українського балету „Ніч під Івана Купала" в Канаді

Едмонтон. — Творцеві і хореографові нового українського балету, молодій балерині і постановниці Наталці Доброліж-Маївській припала велика творча удача: понад дві тисячі людей у найбільшій Ювілейній Авдиторії оплескували її нову креацію — балетну виставу-казку „Ніч під Івана Купала". Цей твір виконав Ансамбль „Алберта", у складі якого є і його авторка та ще декілька українок; більшість членів того Балетного Ансамблю не українці. Мистецький керівник Ансамблю „Алберта" Рут Карс повідомила, що вона включила цю нову виставу у програму концертового турне по Канаді, спершу по провінціях Алберти й Саскачевану. Декорації до „Ночі під Івана Купала" майстерно виконав мистець Вадим Доброліж. Дія балету-казки відбувається на Полтавщині. Дівчата в народних строях танцюють з вінками, під звуки купальської хороводної „Кругом Маринонькн ходили дівоньки"; потім край річки пускають вінки. Вночі в ліс іде відважний юнак шукати квітку папороті. Духи й лісові привиди лякають юнака, але він таки знаходить палаючий квіт папороті, бачить у лісі свою дівчину, немов привид. Знеможений юнак падає, але його щасливо знаходить у лісі кохана дівчина та удвох вони повертаються додому. В останній дії показано повернення молоді до села, хлопці розпалюють вогнища, перескакують через них, провадять різні купальські ігри. Тижневик „Українські Вісті" з 23 квітня, з Едмонтону, помістив фотознимку творця і постановниці нового балету казки „Ніч під Івана Купала" балерини Наталки Доброліж-Маївської в українській народній ноші, повідомляючи, що вона ще раніше поставила український балет-казку „Рукавичка". У відгуку-рецензії К. Т-ко на виставу балету „Ніч під Івана Купала" у виконанні канадійського Ансамблю „Алберта" перед понад двома тисячами глядачів, переважно англосаксів, сказано, що вистава „закінчується прекрасним фіналом, в якому ефективно поєднані рухливість і краса українського танку з народними звичаями" і що балет „Ніч під Івана Купала" був не абияким нашим досягненням через те, що відбувся на загальноканадійській сцені і здобув загальне визнання".

Нюйоркські поліцисти нарікають на брак докладних інструкцій

Ню Йорк. — Добродійне Поліційне Товариство нарікає на те, що поліцисти не дістають ясних і рішучих інструкцій, як вони мають ставитися до демонстрантів, які спричиняють заворушення, вибивають шиби і ломлять двері та спричиняють всякі інші шкоди. Після гостріших виступів проти студентів, які протестували проти війни в Камбоджі та проти трагедії в Кенті в Огайо, поліція в Ню Йорку дістала наказ делікатно ставитися до демонстрантів. Тим часом сталася несподівана річ, і будівельні робітники виступили, як демонстранти, які почали розганяти студентів-демонстрантів. Поліцисти заявляють, що вони не можуть інакше трактувати демонстрантів-студентів і демонстрантів-робітників. Крім цього поліцисти заявляють, що їх було замало, щоб виступити проти демонстрації робітників, якої ніхто не передбачав. Ліівші елементи оскаржують поліцію в однобічності. Посадник Ліндзі зарядив слідство, чому поліція не розігнала робітників. Комісар поліції Лірі обороняє поліцистів арґументами, про які згадується вище. Слідство ще не закінчене.

Замість квітів на могилу Дорогого нам і Незабутнього Товариша Шкільної Лавки і Друга

сл. п. інж. СВЯТОСЛАВА ІГОРЯ ЯЦУШКА

$130.00 на Українську Вільну Академію Наук
$130.00 на Вдови і Сироти по Дивізійниках

зложили:

А. і Я. Балабан	$10.00	З. і Г. Зарицькі	$ 5.00
В. Бакад	10.00	О. і Я. Зазуля	10.00
О. і Р. Гасцькі	10.00	І. і М. Зелики	10.00
О. і В. Гентіші	10.00	Д. і Е. Камінські	10.00
І. і О. Голинські	10.00	Н. і Р. Кравчуки	10.00
О. і Я. Городецькі	10.00	Л. і М. Крумшин	10.00
М. і Р. Данилюки	10.00	І. і М. Морози	10.00
Н. і Я. Данилюки	5.00	С. і В. Недільські	10.00
Т. Долинська	5.00	М. Ничай	10.00
Н. і В. Дума	10.00	Інж. А. Шінковський	15.00
Д-р В. і М. Душник	20.00	Ф. Шнязь	5.00
С. і Б. Жеребецькі	10.00	Е. Тріска	10.00
Л. і А. Закревські	10.00	О. і Б. Фостяк	5.00
		Н. і В. Чайківські	10.00

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Членством 204-го Відділу УНС і Знайомими, що 14-го травня 1970 року по довгій і тяжкій недузі відійшов у Вічність на 74-му році життя наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. МИКОЛА ОКОНЬ

ПОХОРОН в суботу, 16-го травня 1970 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Володимира, 709 Front Street, Heampstead, N.Y. на цвинтар Holy Road, Westbury, N.Y.

В глибокому смутку:

дружина — ВАРВАРА
сини: МИХАЙЛО з дружиною СИЛВІЄЮ і дітьми
ЕДВАРД з дружиною ВАРВАРОЮ і дітьми

В неділю, 24-го травня 1970 р.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мойого Дорогого МУЖА і БАТЬКА

ОСТАПА ХАРХАЛІСА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

о год. 10-ій, а о год. 12-ій

ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО ПАМ'ЯТНИКА

на Українському Католицькому цвинтарі в Балтімор, Мд.

Про співучасть і молитви за Покійного, Рідню, Приятелів і Побратимів просять МАРІЯ — дружина і ДІТИ

В пам'ять Покійного, складаємо 25.00 долярів на Фонд „Церква в Потребі".

Замість квітів на могилу Дорогого Вуйка бл. п. ТЕОДОРА РОЖАНКОВСЬКОГО складають 20.00 долярів на Видавництво „Червона Калина"

Дарія і Володимир ЛОМНИЦЬКІ

В. Гемтон Біч, Л. Ай.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. ТЕОДОРА РОЖАНКОВСЬКОГО 30.00 долярів складають на Собор св. Софії в Римі

Д-р Роман і Лідія ОСІНЧУКИ

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього ТАТА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

бл. п. о. Крилошанина ДМИТРА МИГОЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в четвер, 21-го травня 1970 р.

о год. 7:15 ранку

в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Просимо Рідню, Приятелів і Знайомих про Молитви.

Д-р ОСТАП і ЗЕНЯ БАРАН з ближчою і дальшою Родиною

Ділимося з Членством УНО і Братніх Організацій та всім Українським Громадянством у Канаді й поза Канадою сумною вісткою, що дня 11-го травня 1970 р. в Ст. Кетеринс, Онт., Канада, на 80-му році відданого національній справі життя, відійшов від нас у Вічність

св. п. Інж. ВОЛОДИМИР КОССАР

учасник Українських Визвольних Змагань, Командир 5-ої Сокальської Бриґади УГА, член УВО, член Сенату ОУН, основник Української Стрілецької Громади і Українського Національного Об'єднання в Канаді, довголітній голова Крайової Екзекутиви УНО і її досмертний член, почесний член Президії УНО, ініціятор і співтворець Комітету Українців Канади, довголітній заступник Президента Централі КУК, довголітній член Дирекції Осередку Української Культури й Освіти, довголітній член Редакції „Новий Шлях", член Дирекції Видавничої Спілки „Новий Шлях", член Українського Визвольного Фонду, член Українського Відділу Канадійсько-Королівського Леґіону, довголітній Головний Контролер Українського Народного Союзу, провідний український діяч на Рідних Землях України і Канаді.

Хай світла пам'ять про Нього завжди живе між нами!

ПРЕЗИДІЯ І КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ В КАНАДІ

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ СТРІЛЕЦЬКОЇ ГРОМАДИ

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК КАНАДИ

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФОНДУ

КРАЙОВА УПРАВА МОЛОДІ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ

ДИРЕКЦІЯ І РЕДАКЦІЯ „НОВОГО ШЛЯХУ"

ПАНАХИДИ в четвер, 14-го і в п'ятницю, 15-го травня ц. р., о 8-ій годині вечера, в похоронному заведенні G. O. Darte & Son, 39-41 Court St., at King, St. Catharines, Ont., Canada.

ПОХОРОН в суботу, 16-го травня 1970 р., о 9-ій год. рано, в Українській Католицькій Церкві св. Кирила і Методія в С. Кетеринс.

На бажання Родини, замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на Осередок Української Культури й Освіти в Вінніпезі, через „Новий Шлях" у Торонті, або Вінніпезі.

Літературний вечір Лесі Лисак у Боффало, Н. Й.

У неділю, 19-го квітня б. р. відбувся в Боффало, завдяки стаpанням місцевих відділів Союзу Українок Америки літературний вечір Лесі Лисак, з нагоди появи у Видавництві „Свобода" її книжки „Терпкі пахощі"

Леся Лисак увесь час свого перебування в Америці була і є примірною членкинею української громади міста Боффало, то ж не диво, що надсподівано велике число її співмешканців заповнило залю парафіяльної школи св. Миколая, де відбувався літературний вечір.

Програму вечора вела п. Неоніля Стецьків, вона ж разом з п. Михайлом Проценком читала твори авторки. Літературний портрет Лесі Лисак представив присутнім відомий літературознавець і критик д-р Богдан Романенчук. Він влучно підмітив, що Леся Лисак належить до найбільш популярних українських письменників на еміграції. Доказом цього є її численні авторські вечори по різних місцях нашого поселення на американському континенті. Свій успіх авторка завдячує своєрідному сентиментальному стилеві, яким у серцях своїх земляків будує вона символічний міст над океаном та поєднує їх з далекою батьківщиною.

Для урізноманітнення імпрези її організатори подбали теж і про вокально-музичну частину програми, яку виконали: Вікторія Дзюба — сопрано, Бронислав Пруц — тенор та Оля Алексевич-Лавні — фортепіяно.

Головною атракцією вечора був виступ самої письменниці, яка відчитала нарис „Паска", з книжки „Терпкі пахощі" та два уривки з недрукованої ще повісті „Стежка додому". Леся Лисак, випускниця театральної студії Йосифа Гірняка, належить до тих білих круків серед письменників, які вміють читати, то ж не диво, що її виступ зворушив присутніх до сліз.

На закінчення вечора пані „союзянки" гостили всіх смачним печивом та теплими напитками. Організаторам літературного вечора Лесі Лисак належить повне признання за підготову незабутньої для всіх учасників імпрези. Самій письменниці наша подяка, що вільні від праці хвилини посвячує для збагачення нашої культури.

І. Ч.

Головна Управа ОУА „Самопоміч" перестерігає

Ню Йорк. — Головна Управа Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч" у Ню Йорку, з підписом голови п. С. Спринського і секретаря д-ра В. Палідвора, оприлюднила 11-го травня 1970 р. „Звернення до всіх членів ОУА „Самопоміч" у Філядельфії, Па. У ньому сказано, що стара Управа Відділу „Самопоміч" у Філядельфії не має вже після виборів з дня 18 травня 1969 р. ніяких повноважень та правосилля, не може скликати зборів та виносити рішень, і тому закликається все членство не брати участи в скликуваних тією бувшою управою зборів у дні 17-го травня 1970 р., у Філядельфії, проголошених в платному повідомленні у „Свободі" з 2-го травня ц. р. Ті збори, на підставі діючого Статуту ОУА „Самопоміч", не будуть визнані і їх постанови не матимуть жадної правної сили. Зазначено теж, що бувша управа й досі не передала новій, законно і демократичним способом вибраній Управі книг, членських реєстрів, протоколів та готівки й розрахунків. Головна Управа ОУА „Самопоміч" у Ню Йорку доручила „леґально діючій Управі Відділу у Філядельфії вжити всіх леґальних способів, включно зі судовою дорогою проти членів б. управи Відділу, для передачі нею всього діловодства й фінансових розрахунків".

У Франції комуністи створили піонерську організацію для дітей

Париж. — За рішенням ЦК комуністичної партії Франції, дня 3-го травня 1970 р. було створено французьку Піонерську організацію для дітей і учнів, під назвою „Піонери Франції". Цю нову комуністичну організацію було створено на ґрунті існуючої вже 25 років у Франції організації для дітей і молоді під назвою „Союз Відважних". Московська „Комсомольська Правда" з 5-го травня 1970 р. сповіщала, що „Союз Відважних" — „за ті довгі роки під керівництвом комуністичної партії Франції і з допомогою старших друзів — французьких комсомольців, здійснив велику роботу в справі виховання французьких дітей - школярів"... Комуністична партія у Франції розбудувала свою партійну мережу за совєтським зразком: піонери - комсомольці - партійці. В кінці минулого року комсомольська організація була створена в Канаді, а в цьому, „ленінському" році ЦК комуністичної партії ЗСА створив „Комсомольську американську організацію". Тепер до наростаючої у вільному світі П'ятої колони приєднали ще й Піонерську організацію Франції.

СЕКРЕТАР МЕШКАНЕВИХ СПРАВ і міського розвитку Джордж Ромні запевнив Конґрес в листі до голови Палатної Комісії Видатків, конґресмена демократа Джорджа Г. Мегона, що Уряд не буде вживати фондів, призначених на так звані „моделі міста" на освітні цілі, якщо на це не погодиться Конґрес. Прихильники відбудови міст затривожені тим, що президент Ніксон в одній своїй заяві передбачав, що на поліпшення шкільництва в досі сеґреґованих школах треба буде взяти частину тих фондів, що призначені на програму, що називається „зразкові міста". Ці фонди можна б взяти на інші цілі тільки за згодою Конґресу.

В ІНДІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ КРИТИКОВАНО вислів віце - президента ЗСА Спіро Еґню, який недавно заявив, що Міжнародної Контрольної Комісії в Камбоджі не можна було відновити, бо „Індія не робить нічого без попередньої згоди Совєтів". Та Міжнародна Контрольна Комісія складалася з Канади, Польщі й Індії, при чому представник Індії був головою Комісії. Кол. голова Камбоджі князь Нородом Сіганук, ідучи на руку комуністам, випросив геть Міжнародну Контрольну Комісію і Індія повинувалася тій вимозі. Індійський прем'єр Індіра Ґанді ствердила, що віце - президент Еґню не мав на увазі приніжувати суверенности Індії. Водночас вона зайняла неґативне становище супроти інтервенції ЗСА в Камбоджі.

НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ виступив в парляменті проти існування меншости радикальних екстремістів і заявив, що в Німеччині нема місця для „мовчазної більшости". Він вказував на трагічну історію нацистів, що прийшли до влади в 1933 році.

БРИТАНІЯ Й ЕСПАНІЯ РОЗПОЧАЛИ знову розмови про поладнання їхнього затяжного спору за Гібральтар. Речник Британії заявив, що передумовою успіху нових переговорів повинно бути скасування всіх обмежень для комунікаційного руху між корінною Еспанією та Гібральтаром, званим „Скелею": ті обмеження позбавили місто й фортецю Гібральтар еспанських робітників, які туди щодня доїздили, як теж позбавили тих робітників заробітку.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!